

בחזרה לקצרים

געגוע למכנסיים שמגיעים עד הברכיים, והסיבה האמיתית לשחיתות השלטונית

אם אתה מתכוונן לבוא מחור לעבודה עם מכנסים קצרים, עדיף שלא תבוא בכלל. וכך התגבש קוד הלבוש שלי לשנים הבאות: מכנסים ארוכים, חולצת טריקו ונעלי עבודה.

סרטים וצילומים מאותה תקופה מראים כי כאשר אני עברתי למכנסים ארוכים, שרי ממשלה, פקידי בכירים ושאר יחזנים החלו מופיעים בציבור עם ג'קט ומכנסים ארוכים. משם הדרך לתלבושת אחידה של ג'קט עניבה ומכנסים כהים ארוכים הייתה מהירה. ממש כמו בסיפורי הבוס שלי לשעבר על תלבושת החובה של מנהיגי המאפיה האיטלקית. סליחה - המהנדסים האיטלקים.

השינוי בסגנון הלבוש הביא גם לשינוי באופי הלאומי. כהרי הבגד הוא תחפושת שאפשר להסתיר מאחוריה תכונות אופייניות. מכנסים ארוכים - אדנות, עניבה - יהירות, ג'קט - זחירות, חפתים - רהבתנות. ומה מסתיר את השחיתות?

כאשר אני מביט מסביב ורואה את מה שקורה בהדרגה, רואה את מנהיגי העם צועדים בסך לבית האסורים לבושים בחליפה של שלושה חלקים, אני מגיע למסקנה אחת בלבד. הכול באשמת המכנסים הארוכים. תחפושת מודרנית שמסתירה צדדים אפלים.

מכאן אני קורא לכולם: בהדרגה לקצרים, ועכשיו! וששת הכלבה המשפחתית החדשה שואלת: בשביל מה צריך בכלל מכנסיים?

הכותב חבר בתנועת כפר ודיים ירוק

הרמטכ"ל דורי מבקר בכסיס ציוד 1948. אבי מימין ורב אלוף דורי במרכז, שניהם עם מכנסיים קצרים צילום מתוך האלבום המשפחתי

ואז קרה המהפך. הבוס שלי באותה חברה נסע לתערוכת בנייה באיטליה. אחרי כשבוע חזר מלא התפעלות וחוויות. הדבר שהרשים אותי, אמר, הם המהנדסים האיטלקים שפגשתי. כולם בלי יוצא מהכלל לבושים חליפות שלוש חלקים עם עניבה ונעלי עור מצוחצחות. כאשר הם מגיעים לאתר הבנייה הם מחליפים את נעלי הריי קוד בנעלי עבודה אופנתיים, חובשים כובע מגן אולם נשארים עם חליפת שלוש חלקים.

כאן עצר הבוס מסיפורו, ורק אלי מבט מזלזל ואמר:

את האופי של הלובש. הייתי מכליל ואומר כי נערים ביישנים וצנועים לבשו מכנסים קצרים שנצמדו לתחתית הישבן, ואילו המוחצנים העזו ולבשו מכנסיים קצרים שהגיעו עד הברך.

בסיום לימודי בטכניון התחלתי לעבוד כמהנדס בחברת בנייה צפונית. הפעם שיניתי קצת את לבוש הקיץ שלי. הוא כלל חולצת טריקו, נעלי עבודה גבוהות אבל על המכנסים קצרים לא ויתרתי. רק וידאתי שאורך המכנסים הקצרים יהיה כזה שלא יבין את הנערות שעברו ברחוב הסמוך לפיגומי הבניין.

14 חודשים בלבד חלפו בין סיום המנדט הבריטי לצאתי לעולם בארצנו החופשית.

במשך כמה שנים עוד ציינו בישראל את יום השנה לסיים המנדט, וביומני גבע של אותה תקופה הראו בכל שנה את הרגע הדרמטי בו הנציב הבריטי האחרון מצדיע לדגל הבריטי שיוורד ולידו עולה בגאווה הדגל הכחול לבן שלנו.

תמונה זאת חקוקה בזיכרוני בעיקר בגלל העובדה שחלק מהקצינים הבריטים בטקס לבשו מכנסים חאקי קצרים שהגיעו להם כמעט עד הברכיים.

מכנסים קצרים היו לבוש החובה שלנו בקיץ ובתקופות המעבר. בחודש מאי הורדנו את מכנסי החורף הארוכים, קיפלנו, שמנו בארון ולבשנו את הקצרים. איתם הסתובבנו עד חודש אוקטובר, בו חזר הריטואל על עצמו בהפוך. הורדנו את הקצרים ולבשנו את הארוכים.

ביום יום הצטרפו למכנסיים הקצרים חולצה, כל אחד לפי טעמו ולרוב עם כפתורים וכיס בצד עם כתם דיו, צווארון וסנדלים. בימי הג או באירועים לבשנו חולצה לבנה, מכנסיים קצרים וסנדרלים.

הלבוש תאם את מזג האוויר החם וגם את הלך הרוח הצנוע של המשפחות דלות האמצעים. כולנו נראינו דומים בבית הספר, בתנועת הנוער, במסיבות הריקוד הסלוניות של גיל ההתבגרות: מכנסים קצרים, פאות ארוכות וסנדרלים.

אורך המכנסים הקצרים היה שונה מנער לנער ותאם

בסיום לימודי בטכניון התחלתי לעבוד כמהנדס בחברת בנייה צפונית. הפעם שיניתי קצת את לבוש הקיץ שלי. הוא כלל חולצת טריקו, נעלי עבודה גבוהות אבל על המכנסים קצרים לא ויתרתי. רק וידאתי שאורך המכנסים הקצרים יהיה כזה שלא יבין את הנערות שעברו ברחוב הסמוך לפיגומי הבניין.